

Stærkstrømsanlæg, saa fordeles Ansvaret paa de Anlæg, hvis Indehavere ikke kunne godtgøre, at Skaden ikke kan være forarsaget af deres Anlæg. Men det er Ændringer, som jo ere af redaktionel Natur, og som det forekommer mig, at det vil være overmaade let at foretage, hvis man ellers finder, at det er ønskeligt at foretage dem; thi for den Sags Skyld at ned-sætte Udvalg vilde naturligvis kunne forhale Sagen. Men idet jeg antager, at man let fra alle Sider kan blive enig om at foretage saadanne redaktionelle Ændringer, vil jeg henstille, at man ogsaa foretager en i § 10, hvor der nemlig er Tale om Afstaaelse af Rettigheder over offentlig eller privat Ejendom; thi der bør i andet Stykke, Linie 1—2 Ordet „Afstaaelse“ i Sætningen: „hvis Ministeren ikke finder Anledning til straks at henvise et om saadan Afstaaelse fremsat Andragende“ ændres til: at afslaa et om Erhvervelse af saadanne Rettigheder indsendt Andragende, idet nemlig ingen vil indsende Andragende om Afstaaelse af en Rettighed; det, han vil indsende Andragende om, er, at den anden skal afstaa sine Rettigheder til ham, og det, han altsaa skal indsende Andragende om, er at erhverve denne Rettighed. Dette er der ogsaa taget Hensyn til i de følgende Paragraffer, hvor Udtrykket „Erhvervelse af Rettigheder“ gentagne Gange er indført.

Som sagt, jeg maa betragte det foreliggende Forslag som et godt Forslag, der bør gennemføres hurtigt. Og det vil glæde mig, om Ministeren vil være med til uden Udvalgsbehandling — som han jo ikke ønsker — at faa saadanne smaa Rettelser indførte i Loven, at den maa siges at være en god, let overskuelig, let læselig og let anvendelig Lov. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Mortensen: Lad mig forudskikke den Bemærkning, at det foreliggende Lovforslag ogsaa har *min* varmeste Sympati, saa de kritiserende Udtalelser, som jeg kan finde Anledning til at fremsætte, ingenlunde maa betragtes som Forsøg paa at lægge Sten i Vejen for Forslaget, men derimod som bidragende til at faa det gennemført snarest muligt. Jeg kan indskrænke de Bemærkninger, jeg har at gøre, til nogle ganske faa, idet flere af de Punkter, jeg havde ønsket at tale om, ere omtalte allerede af foregaaende Talere, og jeg skal ikke i nogen væsentlig Grad komme ind paa Gentagelser. Jeg skal kun sige, at jeg ved Siden af at slutte mig

til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) fremsatte, og som jeg ganske kan tiltræde, skal gøre et Par Bemærkninger om Lovens Indhold, teknisk set.

Det er allerede fra Repræsentanterne for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) og for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) — tror jeg det var — udtalt, at den Tilføjelse, der er kommen i Forslaget oppe i Landstinget i første Stykke af § 1, har nogle uheldige Sider. Saadan staar det ogsaa for mig, den forekommer mig at være ikke alene uheldig, men ogsaa overflødig og skadelig, og man er ligefrem udsat for, at det giver Anledning til Misforstaaelse. Naar man ser, at der i Kommissionsbetænkningen ad § 1 under Nr. 3 staar: „Anlæg, der medføre særlig Fare for Menneskeliv, skulle ind under saadant offentlig Tilsyn“, saa er jo dermed egentlig tydeliggjort, hvad det er, man skal have Tilsyn med her; men lige saa tydeligt det er fremsat der, lige saa forvansket bliver det i den Sats, som nu er kommen ind her i § 1.

Ligeledes staar der i Kommissionsbetænkningen paa samme Sted: For Tiden findes der i hele Landet, saa vidt vides, højst et Par Anlæg, ved hvilke der altsaa kan blive Tale om Tilsyn. Dermed er det jo sagt, at det kun er Anlæg med høj Spænding, som der er Tale om at undergive offentligt Tilsyn, og det er selvfølgelig ogsaa Tanken med Lovforslaget, det har været Meningen, men saaledes som denne Passus her er affattet, kunne egentlig alle mulige Elektricitetsanlæg komme ind under Loven. Der staar jo: „I denne Lov forstaas ved „Stærkstrømsanlæg“ elektriske Anlæg, som anvende Strømme, der have en saadan Styrke og en saa høj Spænding, at de kunne fremkalde Livsfare, Eksplosion eller Ildebrand“. Det med Livsfare er i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning, og det er haade rigtigt og godt, men de to andre Udtryk burde have været sparede, for det følger af sig selv, at Eksplosion kan fremkaldes — som det jo ogsaa er sagt af ærede foregaaende Talere — med en overordentlig lav Spænding, ja, et eneste elektrisk Element er tilstrækkeligt, man behøver slet ikke at have noget Anlæg. Hvis Strømmen er sluttet, men bliver afbrudt, f. Eks. i Krudt, fremkaldes der øjeblikkelig en Eksplosion, og det er dog ikke Meningen, at det skal ind under offentligt Tilsyn. Paa lignende Maade er det med Udtrykket „Ildebrand“. Ildebrand kan ogsaa fremkaldes, uden at man be-